

MARKAÐSSETNINGARLÖG

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Gildissvið.

Lög þessi taka til hvers konar atvinnustarfsemi einkaaðila og opinberra aðila að því marki sem boðnar eru fram vörur eða þjónusta á markaði.

2. gr.

Orðskýringar.

- Atvinnurekandi:* Einstaklingur eða lögaðili sem stundar starfsemi á borð við verslun, þjónustu eða iðnað og hver sá sem kemur fram fyrir hans hönd eða starfar á hans vegum.
- Auglýsing:* Hvers konar lýsing í hvaða formi sem er, í tengslum við verslun, viðskipti, handverk eða sérfræðistarf, í því skyni að vekja athygli á vöru eða þjónustu.
- Góðir viðskiptahættir:* Viðmið fyrir sérstaka færni og alúð sem með réttu má búast við að atvinnurekandi viðhafi gagnvart neytendum, í samræmi við heiðarlega markaðsvenju eða almenna meginreglu um viðskipti í góðri trú á starfssviði atvinnurekandans.
- Netmarkaður:* Þjónusta sem notar hugbúnað, þ.m.t. vefsetur, hluta af vefsetri eða smáforrit, sem starfrækt er af atvinnurekanda eða fyrir hönd hans og sem gerir neytendum kleift að ganga frá fjarsölusamningum við aðra atvinnurekendur eða neytendur.
- Neytandi:* Einstaklingur sem á viðskipti aðallega utan atvinnustarfsemi.
- Ótilhlýðileg áhrif:* Að nýta yfirburðastöðu gagnvart neytanda til að beita hann þrýstingi, jafnvel þótt líkamlegu ofbeldi eða hótunum um slíkt sé ekki beitt, á þann hátt sem takmarkar verulega möguleika neytandans á því að taka upplýsta ákvörðun.
- Röðun:* Sýnileiki vöru eða þjónustu miðað við aðrar, eins og atvinnurekandi kynnir þær, skipuleggur eða miðlar þeim, óháð því hvaða tæknilega leið er notuð til slíkrar kynningar, skipulagningar eða miðlunar.
- Síðareglur:* Samkomulag eða reglubálkur, sem leiðir ekki af lögum eða stjórnvaldsfyrirmælum, þar sem skilgreind er hegðun atvinnurekenda sem skuldbinda sig til að fara eftir reglunum að því er varðar tiltekna viðskiptahætti eða viðskiptasvið.
- Sölubod:* Samskipti í viðskiptum sem gefa til kynna eiginleika og verð vöru eða þjónustu á þann hátt sem hæfir þeirri tegund samskipta í viðskiptum sem um ræðir og gerir þar með neytandanum kaupin möguleg.

10. *Veruleg röskun á fjárhagslegri hegðun neytenda:* Þegar viðskiptaháttum er beitt sem draga merkjanlega úr getu neytanda til að taka upplýsta ákvörðun og valda því þar með að neytandinn tekur viðskiptaákvörðun sem hann hefði ekki annars tekið.
11. *Viðskiptaákvörðun:* Ákvörðun sem neytandi tekur um hvort, hvernig og með hvaða skilmálum kaupa skuli vöru eða þjónustu, greiða fyrir hana, að fullu eða að hluta, halda henni eða láta hana af hendi eða nýta samningsbundinn rétt er varðar vöruna eða þjónustuna, hvort sem neytandinn ákveður að hefja viðskipti eða láta það ógert.
12. *Viðskiptahættir:* Hvers kyns markaðssetning atvinnurekanda eða önnur athöfn, athafnaleysi, hátterni, framsetning eða samskipti í viðskiptum sem tengist beint kynningu, sölu eða afhendingu á vöru eða þjónustu til neytanda.
13. *Vörur eða þjónusta:* Allar vörur eða þjónusta, þ.m.t. fasteignir, stafræn þjónusta og stafrænt efni, auk réttinda og skuldbindinga.

3. gr.

Góðir markaðshættir.

Atvinnurekendur skulu viðhafa góða markaðshætti að teknu tilliti til neytenda, atvinnurekenda og almennra samfélagshagsmuna, sbr. þó 3. mgr.

Viðskiptahættir sem beinast að börnum og ungmennum eða viðskiptahættir sem börn og ungmenni eru sérstaklega viðkvæm fyrir skulu útfærðir af sérstakri varkárni vegna trúgirnri, reynsluleysis og áhrifagirnri barna og ungmenna, sbr. þó 3. mgr.

Hafi viðskiptahættir áhrif á fjárhagslega hagsmuni neytenda gildir II. kafli í stað 1. og 2. mgr. Stríði viðskiptahættir samtímis gegn öðrum þáttum sem hafa ekki að markmiði að vernda fjárhagslega hagsmuni neytenda, þ.m.t. smekk og velsæmi, öryggi og heilsu, eða viðskiptahættir eru á sviði samningaréttar gilda 1. og 2. mgr. samhliða ákvæðum II. kafla.

II. KAFLI

Viðskiptahættir gagnvart neytendum.

4. gr.

Góðir viðskiptahættir.

Atvinnurekendur skulu viðhafa góða viðskiptahætti gagnvart neytendum.

5. gr.

Villandi athafnir.

Viðskiptahættir atvinnurekanda mega ekki fela í sér rangar upplýsingar eða upplýsingar sem á annan hátt, þ.m.t. vegna framsetningar, villa um fyrir eða eru líklegar til að villa um fyrir hinum almenna neytanda, jafnvel þótt þær séu réttar.

Ákvæði 1. mgr. getur varðað eitt eða fleiri eftirfarandi atriði:

- a. eðli vöru eða þjónustu og hvort varan sé til eða þjónustan fyrir hendi,
- b. helstu einkenni vöru eða þjónustu,
- c. umfang skuldbindinga atvinnurekandans, ástæður fyrir viðkomandi viðskiptaháttum og hvers eðlis sölufarlið er,
- d. yfirlýsingar eða tákni sem beint eða óbeint styðja eða samþykkja atvinnurekanda, vöru eða þjónustu hans,
- e. verð eða aðferð sem notuð er við útreikning á verði og hvort um er að ræða sérstakt verðhagræði,
- f. þörf fyrir viðhaldsþjónustu, varahluti, skipti á hlutum eða viðgerðir,
- g. réttindi, hæfni eða annað sem varðar aðstæður atvinnurekandans eða fulltrúa hans,

- h. réttindi neytenda,
- i. skuldbindingu atvinnurekanda til að fylgja siðareglum,
- j. rugling við vörumerki, auðkenni, vöru eða þjónustu keppinautar,
- k. alla markaðssetningu vöru í einu aðildarríki Evrópska efnahagssvæðisins sem sams konar vöru og markaðssett er í öðru aðildarríki enda þótt sú vara sé verulega ólík að samsetningu eða eiginleikum nema slíkt sé réttlætjanlegt á grundvelli lögmætra og hlutlægra þátta.

6. gr.

Villandi athafnaleysi.

Viðskiptahættir atvinnurekanda mega ekki vera villandi með því að mikilvægum upplýsingum sé sleppt, þeim leynt eða þær veittar á óljósan, óskiljanlegan, margræðan eða ótímabæran hátt.

Þegar um er að ræða söluboð teljast upplýsingar um eftirfarandi vera mikilvægar í skilningi 1. mgr.:

- a. helstu eiginleika vöru eða þjónustu, að því marki sem hæfir miðlinum og vörunni eða þjónustunni sem um ræðir,
- b. nafn og heimilisfang atvinnurekanda og, ef við á, þess atvinnurekanda sem hann starfar fyrir,
- c. greiðslutilhögun, afhendingu og framkvæmd samnings, víki þessi atriði frá því sem tíðkast í starfsgreininni,
- d. rétt til að falla frá samningi, rétt til afpöntunar eða skilarétt hafi neytendur slíkan rétt,
- e. endanlegt verð, þ.m.t. virðisaukaskatt og önnur opinber gjöld,
- f. hvernig verð sé reiknað ef vara eða þjónusta hefur þá eiginleika að ekki sé hægt að gefa upp verð fyrir fram með góðu móti,
- g. allan viðbótarkostnað við frakt, afhendingu eða flutning, ef við á, eða upplýsingar um að þessi kostnaður geti bæst við verð ef ekki er hægt að reikna hann út fyrir fram með góðu móti,
- h. hvort þriðji aðili sem býður vöru eða þjónustu á netmörkuðum sé atvinnurekandi eða ekki, á grundvelli yfirlýsingar þriðja aðilans til þjónustuveitanda netmarkaðarins.

Atvinnurekandi skal upplýsa skýrlega um viðskiptalegan tilgang hvers konar viðskiptahátta, þar á meðal auglýsinga, nema tilganginn megi ráða af samhenginu.

Við mat á því hvort viðskiptahættir séu villandi skv. 1. og 3. mgr. skal tekið tillit til þess hvort sá miðill sem notaður er veitir takmarkað rými eða tíma til að miðla upplýsingunum og ráðstafana atvinnurekanda til að gera upplýsingarnar aðgengilegar neytendum á annan hátt.

7. gr.

Leitarvételar.

Þegar atvinnurekandi býður neytendum að leita að vörum eða þjónustu frá mismunandi atvinnurekendum eða neytendum, með fyrirspurn í formi leitarorðs, orðasambands eða annars innleggs, óháð því hvar gengið er frá viðskiptunum, teljast eftirfarandi upplýsingar vera mikilvægar í skilningi 1. mgr. 6. gr.:

- a. almennar upplýsingar, aðgengilegar í sérstökum hluta netskilflatarins sem beinn og auðveldur aðgangur er að frá síðunni með leitarniðurstöðunum, um helstu breytur sem ákvarða röðun vara eða þjónustu sem neytandanum eru sýndar sem leitarniðurstöður,
 - b. hlutfallslegt vægi þessara breyta samanborið við aðrar breytur.
- Ákvæði 1. mgr. á ekki við um þjónustuveitendur leitarvéla á netinu.

8. gr.

Umsagnir.

Veiti atvinnurekandi aðgang að umsögnum neytenda um vörur eða þjónustu teljast upplýsingar um hvort og hvernig atvinnurekandinn tryggir að birtar umsagnir komi frá neytendum sem hafa í reynd notað eða keypt vöruna eða þjónustuna vera mikilvægar í skilningi 1. mgr. 6. gr.

9. gr.

Ágengir viðskiptahættir.

Atvinnurekandi má ekki beita viðskiptaháttum sem fela í sér áreitni, þvinganir, ofbeldi eða ótilhlýðileg áhrif sem eru líkleg til að skerða verulega valfrelsi eða hegðun neytenda varðandi vöruna eða þjónustuna.

Við mat á því hvort atvinnurekandi hafi beitt viðskiptaháttum skv. 1. mgr. skal tekið tillit til:

- a. tímasetningar, staðsetningar, eðlis og hve lengi atvinnurekandi viðhafði viðskiptahættina,
- b. ógnandi eða móðgandi orðalags eða háttsemi,
- c. óheppilegrar stöðu eða aðstæðna sem atvinnurekandinn þekkir og nýtir sér og eru svo alvarlegar að þær slæva dómgreind neytandans, til að hafa áhrif á ákvörðun neytandans varðandi vöruna eða þjónustuna,
- d. íþyngjandi eða óhóflegu hindrana í viðskiptum við atvinnurekandann, sem ekki leiðir af samningi, svo sem þegar neytandi vill neyta samningsbundins réttar, þ.m.t. að segja upp eða rifta samningi, skipta yfir í aðra vöru eða þjónustu eða skipta við annan atvinnurekanda,
- e. sérhverrar hótunar um ólögmeta háttsemi.

10. gr.

Veruleg röskun á fjárhagslegri hegðun.

Viðskiptahættir brjóta gegn 4.–9. gr. ef þeir raska verulega eða eru líklegir til að raska verulega fjárhagslegri hegðun hins almenna neytanda. Beinist viðskiptahættirnir að sérstökum hópi neytenda skal miðað við hinn almenna neytanda í þeim hópi.

Viðskiptahættir sem eru líklegir til að raska verulega hegðun hóps neytenda sem fyrir-sjáanlega er sérstaklega berskjaldaður fyrir viðskiptaháttunum eða vörunni eða þjónustunni sem um ræðir, þar á meðal vegna andlegrar eða líkamlegrar fötlunar, aldurs eða trúgirnna, skulu metnir út frá hinum almenna neytanda í þeim hópi.

11. gr.

Viðskiptahættir sem teljast undir öllum kringumstæðum villandi eða ágengir.

Án tillits til þess hvort brotið sé gegn 5.–9. gr. mega atvinnurekendur ekki viðhafa viðskiptahætti sem kveðið er á um í reglugerð sem ráðherra setur.

III. KAFLI

Upplýsingaskyldur.

12. gr.

Sönnun fullyrðinga.

Atvinnurekandi skal geta fært sönnur á réttmæti fullyrðinga um staðreyndir.

13. gr.

Verðupplýsingar o.fl.

Atvinnurekandi sem býður neytendum vörur eða þjónustu skal greina skýrt og greinilega frá verði vörunnar eða þjónustunnar.

Ráðherra getur sett nánari ákvæði um upplýsingaskyldu skv. 1. mgr. í reglugerð, þ.m.t. um:

- a. aðferðir við birtingu verðupplýsinga og hversu ítarlegar verðupplýsingar skuli vera,
- b. hvernig vara skuli mæld, vegin og flokkuð,
- c. nettóþyngd forpakkaðra vara,
- d. verðupplýsingar samkvæmt lögum um þjónustuviðskipti á innri markaði Evrópska efnahagssvæðisins.

Ráðherra getur með reglugerð kveðið á um kröfur sem gerðar eru til tiltekinna vara eða þjónustu í tengslum við markaðssetningu, merkingar og eiginleika þeirra.

14. gr.

Meginregla um íslensku.

Auglýsingar skulu vera á íslensku. Þó er heimilt að auglýsing sé eingöngu á öðru tungumáli en íslensku ef hún beinist aðeins að erlendum neytendum.

Almennir skilmálar atvinnurekanda sem býður neytendum þjónustu sína hér á landi skulu vera á íslensku.

Ábyrgðaryfirlýsingar sem eru afhentar íslenskum neytendum skulu vera á íslensku.

IV. KAFLI

Sérstakar markaðssetningaraðferðir.

15. gr.

Viðskiptahættir sem beinast að börnum og ungmennum.

Viðskiptahættir sem beinast að börnum og ungmennum undir 18 ára aldri mega ekki:

- a. beint eða óbeint hvetja til ofbeldis eða annarrar hættulegrar, tillitslausrar háttsemi eða nýta á óviðeigandi hátt ofbeldi, ótta eða hjátrú,
- b. sýna, fjalla um eða vísa til vímuefna, áfengis eða annarrar vöru eða þjónustu sem hæfir ekki börnum eða ungmennum,
- c. gera út á samviskubít, félagslegt óöryggi eða lítið sjálfstraust eða stuðla að þrýstingi um líkamlegt útlit.

V. KAFLI

Samningsskilmálar og ábyrgðaryfirlýsingar.

16. gr.

Óhæfilegir samningsskilmálar.

Atvinnurekendur og samtök þeirra mega ekki nota eða mæla með notkun samningsskilmála sem eru óhæfilegir gagnvart neytendum. Við mat á því hvort samningsskilmálar séu óhæfilegir gagnvart neytendum skal áhersla lögð á jafnvægi milli réttinda og skyldna samningsaðila og skýrleika samningssambandsins.

Ráðherra getur með reglugerð kveðið á um samningsskilmála sem teljast óhæfilegir undir öllum kringumstæðum.

17. gr.

Ábyrgðaryfirlýsingar.

Atvinnurekandi sem veitir ábyrgðaryfirlýsingu skal afhenda neytanda hana á varanlegum miðli eigi síðar en við afhendingu vörunnar eða þjónustunnar.

Ábyrgðaryfirlýsingin skal vera á skýru og skiljanlegu máli, sbr. einnig 3. mgr. 14. gr., og innihalda:

- a. ótvíræða yfirlýsingu um vanefndaúrræði sem neytandi hefur gagnvart seljanda samkvæmt lögum vegna galla vörunnar eða þjónustunnar og að ábyrgðin hafi ekki áhrif á þann rétt,
- b. nafn og heimilisfang ábyrgðarveitanda,
- c. málsmeðferð sem neytandinn þarf að fylgja til að knýja fram ábyrgðina,
- d. heiti vörunnar eða þjónustunnar sem ábyrgðaryfirlýsingin gildir um,
- e. skilmála ábyrgðaryfirlýsingarinnar.

Þótt ekki sé farið að ákvæðum 2. mgr. eru skilmálar ábyrgðaryfirlýsingarinnar bindandi fyrir ábyrgðarveitandann, sbr. 3. mgr. 18. gr. laga um neytendakaup, nr. 48/2003.

VI. KAFLI

Háttsemi milli atvinnurekenda.

18. gr.

Villandi, ágengar og óviðeigandi viðskiptaaðferðir milli atvinnurekenda.

Atvinnurekandi má ekki viðhafa viðskiptaaðferðir sem eru villandi eða líklegar til að vera villandi enda séu þær til þess fallnar að hafa áhrif á fjárhagslega hegðun annars atvinnurekanda eða skaða keppinaut.

Við mat á viðskiptaaðferðum skv. 1. mgr. skal litið til allra atriða sem varða þær, þ.m.t. upplýsinga um:

- a. eiginleika vöru eða þjónustu,
- b. verð eða hvernig verð er reiknað út sem og þau skilyrði sem gilda um afhendingu vöru eða veitingu þjónustu,
- c. eðli starfsemi auglýsanda, einkenni hans og rétt sem hann nýtur.

Viðskiptaaðferðir atvinnurekanda mega ekki vera ágengar eða óviðeigandi gagnvart öðrum atvinnurekendum.

19. gr.

Samanburðarauglýsingar.

Samanburðarauglýsingar eru allar þær auglýsingar þar sem beint eða óbeint er vísað til keppinautar eða vöru eða þjónustu sem keppinautur býður.

Samanburðarauglýsingar skulu, að því er samanburð varðar, leyfðar að uppfylltum eftirtöldum skilyrðum:

- a. þær séu ekki villandi,
- b. samanburðurinn taki til vöru eða þjónustu sem fullnægir sömu þörfum eða er ætluð til sömu nota,
- c. gerður sé samanburður á einum eða fleiri áþreifanlegum, viðeigandi, sannreynanlegum og dæmigerðum eiginleikum vöru eða þjónustu, þ.m.t. verði,
- d. ekki sé hætt við ruglingi á auglýsanda og keppinaut hans eða á vörumerkjum eða viðskiptaheitum auglýsanda og keppinautar, öðrum auðkennum, vöru eða þjónustu,
- e. ekki sé kastað rýrð á eða lítilsvirðing sýnd vörumerkjum, viðskiptaheitum, öðrum auðkennum, vöru eða þjónustu, starfsemi eða aðstæðum keppinautar,

- f. vörur með sömu merkingum séu ávallt bornar saman ef um er að ræða vörur með upprunamerkingu,
- g. ekki sé á ósanngjarnan hátt hagnýttur orðstír vörumerkis, viðskiptaheitis eða annarra auðkenna keppinautar eða upprunamerkja samkeppnisvöru eða þjónustu,
- h. vara eða þjónusta sé ekki kynnt sem eftirlíking eða eftirgerð vöru eða þjónustu sem ber verndað vörumerki eða viðskiptaheiti.

20. gr.

Auðkenni.

Atvinnurekendur mega ekki nota auðkenni sem þeir hafa ekki rétt til eða nota eigin auðkenni þannig að hætta sé á ruglingi við auðkenni annarra.

VII. KAFLI

Stjórnsýsla og eftirlit.

21. gr.

Neytendastofa.

Neytendastofa er sjálfstæð stofnun sem heyrir stjórnarfarslega undir ráðherra.

Ráðherra skipar forstjóra Neytendastofu til fimm ára í senn. Forstjóri skal fullnægja skilyrðum til að hljóta skipun í embætti héraðsdómara. Forstjóri ber ábyrgð á starfsemi og rekstri Neytendastofu, mótar áherslur, skipulag, verkefni og starfshætti og annast daglega stjórn.

Neytendastofa skal stuðla að fræðslu fyrir almenning um neytendamál og önnur verkefni sem stofnuninni verða falin með lögum eða reglugerðum. Neytendastofa skilar ráðherra árlega skýrslu um starfsemi sína á liðnu almanaksári. Skýrsluna skal birta opinberlega.

Ráðherra getur með reglugerð kveðið nánar á um skipulag, starfsemi og málsmeðferð Neytendastofu.

22. gr.

Eftirlit.

Neytendastofa fer með eftirlit með lögum þessum, einkum í þágu neytenda. Neytendastofa skal einnig leysa af hendi þau verk sem henni eru falin samkvæmt öðrum lögum.

Neytendastofa ákveður hvort erindi sem berst gefi nægar ástæður til rannsókna. Við afgreiðslu mála samkvæmt lögum þessum er Neytendastofu heimilt að forgangsraða málum.

Sá sem beinir erindi til Neytendastofu telst ekki aðili máls sem Neytendastofa tekur til rannsókna.

23. gr.

Áfrýjunarnefnd neytendamála.

Ákvörðunum Neytendastofu á grundvelli þessara laga má skjóta til áfrýjunarnefndar neytendamála. Auk þess má skjóta ákvörðunum Neytendastofu á grundvelli annarra laga á málfnasviði Neytendastofu sé heimild til slíks að finna í þeim lögum.

Ráðherra skipar áfrýjunarnefnd neytendamála, sem í sitja þrjú menn og jafnmargir til vara, til fjögurra ára í senn. Skulu formaður nefndarinnar og varamaður hans fullnægja skilyrðum til að hljóta skipun í embætti héraðsdómara.

Skrifleg kæra skal berast áfrýjunarnefnd neytendamála innan fjögurra vikna frá því að aðila máls var tilkynnt um ákvörðunina. Úrskurður áfrýjunarnefndar neytendamála skal liggja fyrir innan sex vikna frá málskoti.

Úrskurðir áfrýjunarnefndar neytendamála eru fullnaðarúrskurðir innan stjórnarsýslunnar og eru aðfararhæfir.

Ákvörðun Neytendastofu verður ekki borin undir dómstóla fyrr en úrskurður áfrýjunarnefndar neytendamála liggur fyrir.

Nú vill aðili ekki una úrskurði áfrýjunarnefndar og getur hann þá höfðað mál til ógildingar fyrir dómstólum. Mál skal höfðað innan sex mánaða frá því að aðili fékk vitneskju um úrskurð áfrýjunarnefndarinnar. Málshöfðun frestar hvorki gildistöku úrskurðar nefndarinnar né heimild til aðfarar.

VIII. KAFLI

Rannsóknarheimildir.

24. gr.

Upplýsingaöflun.

Neytendastofa getur krafði þá sem lög þessi taka til um allar upplýsingar sem nauðsynlegar þykja við rannsókn máls. Upplýsinga er hægt að krefjast munnlega eða skriflega og skulu þær gefnar innan hæfilegs frests sem stofnunin setur.

Neytendastofa getur með sömu skilyrðum og í 1. mgr. krafist þess að fá gögn afhent til athugunar. Skulu þau afhent innan hæfilegs frests sem stofnunin setur.

Neytendastofa getur í starfi sínu krafist upplýsinga og gagna frá öðrum stjórnvöldum óháð þagnarskyldu þeirra.

Neytendastofa getur einnig lagt skyldu á þá aðila sem um getur í 1. mgr. að upplýsa stofnunina reglulega um atriði sem máli skipta við framkvæmd laga þessara. Neytendastofa getur gefið slík fyrirmæli með opinberri tilkynningu.

25. gr.

Leit og hald.

Neytendastofa getur við rannsókn máls gert nauðsynlegar athuganir á starfsstöðvum þeirra sem lög þessi taka til eða á stað þar sem gögn eru varðveitt og lagt hald á gögn þegar ríkar ástæður eru til að ætla að brotið hafi verið gegn lögum þessum, reglugerðum sem settar eru á grundvelli þeirra eða ákvörðunum Neytendastofu.

Við framkvæmd aðgerða skal fylgja ákvæðum laga um meðferð sakamála um leit og hald á munum.

26. gr.

Prufukaup.

Neytendastofa getur keypt vörur eða þjónustu, undir fölsku nafni og auðkenni, til að koma upp um brot gegn lögum þessum og reglugerðum sem settar eru á grundvelli þeirra og afla upplýsinga og gagna sem nauðsynleg þykja við athugun einstakra mála.

Neytendastofa getur krafist endurgreiðslu vegna kaupa skv. 1. mgr. nema það hafi í för með sér verulegt óhagræði fyrir atvinnurekanda.

27. gr.

Upplýsingaskipti.

Neytendastofu er heimilt að afhenda stjórnvöldum annarra ríkja upplýsingar og gögn sem nauðsynleg þykja við framkvæmd laga í samræmi við skuldbindingar Íslands samkvæmt milliríkjasamningum.

Við afhendingu upplýsinga og gagna skal setja sem skilyrði að:

- a. farið verði með upplýsingarnar og gögnin sem trúnaðarmál hjá þeim sem við þeim tekur,
- b. upplýsingarnar og gögnin verði aðeins notuð í því skyni sem kveðið er á um í viðkomandi milliríkjasamningi,
- c. upplýsingarnar og gögnin verði aðeins afhent öðrum með samþykki Neytendastofu og í þeim tilgangi sem samþykkið kveður á um.

28. gr.

Þagnarskylda.

Þeir sem starfa af hálfu stjórnvalda að framkvæmd laga þessara eru bundnir þagnarskyldu skv. X. kafla stjórnsýslulaga, nr. 37/1993.

IX. KAFLI

Eftirlitsúrræði.

29. gr.

Sáttaumleitan og leiðbeinandi reglur.

Neytendastofa skal leitast við að fá atvinnurekendur til að starfa í samræmi við meginreglur laga þessara um góða markaðs- og viðskiptahætti og fara að öðru leyti eftir lögum þessum, m.a. með sáttaumleitan.

Neytendastofa skal leitast við að hafa áhrif á háttsemi atvinnurekenda með útgáfu leiðbeinandi reglna á nánar afmörkuðum sviðum sem talin eru mikilvæg fyrir neytendur. Leiðbeinandi reglur skulu gefnar út að höfðu samráði við hlutaðeigandi samtök neytenda og atvinnurekenda.

30. gr.

Ákvarðanir og önnur málalok.

Brjótí atvinnurekandi gegn lögum þessum eða reglum settum samkvæmt þeim getur Neytendastofa tekið við skriflegri skuldbindingu um að látið sé af brotinu eða tekið ákvörðun skv. 2. mgr. Neytendastofa getur einnig tekið við skriflegri skuldbindingu frá atvinnurekanda um að neytendum sem brotið hafði áhrif á verði boðnar viðeigandi úrbætur.

Neytendastofa getur tekið ákvörðun um:

- a. bann, fyrirhæli eða heimild með ákveðnu skilyrði,
- b. dagsektir skv. 32. gr.,
- c. stjórnvaldssektir skv. 33. gr.

31. gr.

Bráðabirgðaákvarðanir.

Neytendastofu er heimilt að taka ákvarðanir til bráðabirgða um einstök mál skv. a-lið 2. mgr. 30. gr. enda sé hætta á að háttsemin skaði verulega heildarhagsmunum neytenda.

Bráðabirgðaákvörðun skal gilda í tiltekinn tíma og má endurnýja hana ef það er talið nauðsynlegt.

32. gr.

Dagsektir.

Ef ekki er farið að ákvörðun sem tekin hefur verið samkvæmt þessum lögum getur Neytendastofa ákveðið að sá eða þeir sem ákvörðunin beinist gegn greiði dagsektir þar til farið verður að henni.

Ákvörðun um dagsektir skal tilkynnt bréflaga á sannanlegan hátt þeim sem hún beinist að. Dagsektir geta numið frá 50.000 kr. til 500.000 kr. á dag.

Ákvörðun um dagsektir má skjóta til áfrýjunarnefndar neytendamála innan fjórtán daga frá því að hún er kynnt þeim sem hún beinist að. Dagsektir reiknast ekki fyrr en frestur er liðinn. Ef ákvörðun er skotið til áfrýjunarnefndar neytendamála falla dagsektir ekki á fyrr en niðurstaða hennar liggur fyrir.

Ákvarðanir Neytendastofu um dagsektir eru aðfararhæfar en málskot til áfrýjunarnefndar neytendamála frestar aðför.

33. gr.

Stjórnvaldssektir.

Neytendastofa getur lagt stjórnvaldssektir á atvinnurekendur sem brjóta gegn lögum þessum, reglugerðum settum á grundvelli þeirra og ákvörðun Neytendastofu skv. 30. gr., sbr. þó 2. mgr.

Brot gegn ákvæðum 3. gr. um góða markaðshætti, 4. gr. um góða viðskiptahætti og 1. mgr. 16. gr. um óhæfilega samningsskilmála varða ekki stjórnvaldssektum nema brotið sé gegn ákvörðun Neytendastofu skv. 30. gr.

Stjórnvaldssektir geta numið allt að 4% af heildarveltu síðasta rekstrarárs hjá atvinnurekanda eða jafnvirði 2 millj. evra (EUR) í íslenskum krónum, hvort heldur er hærra.

Við ákvörðun um fjárhæð sektar skal taka tilhlýðilegt tillit til eftirfarandi:

- hvers eðlis og hversu alvarlegt, umfangsmikið og langvarandi brotið er,
- aðgerða sem atvinnurekandinn hefur gripið til í því skyni að draga úr eða bæta úr tjóni neytenda,
- fyrri brota atvinnurekanda,
- fjárhagslegs ávinnings atvinnurekanda af brotinu eða taps sem hann hefur komist hjá með því, ef viðeigandi gögn liggja fyrir,
- viðurlaga sem er beitt gagnvart atvinnurekanda vegna sama brots í öðrum aðildarríkjum í málum sem ná yfir landamæri þegar upplýsingar um slík viðurlög liggja fyrir á grundvelli samvinnu landsyfirvalda skv. 40. gr.,
- annarra íþyngjandi eða mildandi atriða sem eiga við um málsatvik.

Ákvarðanir Neytendastofu um stjórnvaldssektir eru aðfararhæfar en málskot til áfrýjunarnefndar neytendamála frestar aðför.

X. KAFLI

Réttarúrræði.

34. gr.

Bann, skaðabætur og hæfilegt endurgjald.

Háttsemi sem er andstæð ákvæðum laga þessara má banna með dómi. Í málum vegna brota á lögnum getur dómstóll ákveðið að gerðar skuli ráðstafanir til að tryggja að farið sé að banninu.

Háttsemi sem er andstæð ákvæðum laga þessara varðar skaðabótaskyldu samkvæmt almennum reglum skaðabótaréttar. Ákvæðið á bæði við um neytendur og atvinnurekendur sem hafa orðið fyrir tjóni vegna háttseminnar. Neytendur sem orðið hafa fyrir tjóni vegna háttsemi atvinnurekenda sem er í andstöðu við ákvæði laganna geta enn fremur gert kröfu um afslátt eða riftun eða nýtt aðrar vanefndaheimildir samkvæmt almennum reglum samningaréttar og kröfuréttar.

Þeim sem af ásetningi eða gáleysi hagnýtir réttindi annars samkvæmt lögum þessum er skylt að greiða hæfilegt endurgjald fyrir hagnýtinguna.

Þeim sem hagnast á réttindum annars án þess að um ásetning eða gáleysi sé að ræða er skylt að greiða hæfilegt endurgjald. Endurgjaldið má þó aldrei vera hærra en ætla má að nemi hagnaði af brotinu.

Sá sem á lögvarinna hagsmuna að gæta getur höfðað dómsmál til að fá bann lagt við háttsemi og/eða dæmda eða viðurkennda kröfu um skaðabætur eða hæfilegt endurgjald.

35. gr.

Lögbann.

Neytendastofa getur leitað lögbanns til að vernda heildarhagsmuni neytenda enda sé öðrum skilyrðum lögbanns samkvæmt lögum um kyrrsetningu, lögbann o.fl. fullnægt.

Neytendastofa getur fengið lagt lögbann við athöfn ef hætta er á að háttsemin skaði verulega heildarhagsmuni neytenda og engin önnur skilvirk leið er fyrir hendi til að stöðva brot gegn ákvæði 3. gr. eða ákvæðum II.–VI. kafla. Við lögbannsgerð má eftir kröfu Neytendastofu leggja fyrir:

- a. þjónustuveitanda eða þann sem starfrækir netskilflöt að fjarlægja efni á netskilfleti eða setja upp skýra viðvörðun sem neytendur sjá þegar þeir fara inn á netskilflöt,
- b. fjarskiptafyrirtæki að takmarka aðgang að netskilfleti,
- c. þjónustuveitanda að fjarlægja, gera óvirkan eða takmarka aðgang að netskilfleti,
- d. skráningaraðila eða skráningarmiðlun léna að loka, læsa eða endurskrá lén á Neytendastofu.

Lagt verður fyrir þjónustuveitendur og fjarskiptafyrirtæki að leysa af hendi athafnir skv. 2. mgr. óháð því hvort þau beri ábyrgð á gögnum, miðlun gagna eða sjálfvirkri, millistigs- eða skammtíameymslu gagna.

Þeir sem lagt verður fyrir að leysa af hendi athafnir skv. a–d-lið 2. mgr. og þeir sem taldir eru brjóta gegn ákvæði 3. gr. eða ákvæðum II.–VI. kafla skulu fá réttarstöðu gerðarþola eftir því sem við verður komið. Ef við á skal rétthafa léns tryggð sambærileg réttarstaða og gerðarþola til hagsmunagæslu við fyrirtöku lögbannsgerðar eftir því sem við verður komið, auk tilkynningar um lögbannsgerð að henni lokinni, sbr. 14. og 18. gr. laga um kyrrsetningu, lögbann o.fl., nr. 31/1990.

Við mat á því hvort lögbann verði lagt á skal vega saman hagsmuni gerðarþola og heildarhagsmuni neytenda. Meðal annars skal litið til sjónarmiða um meðalhóf, tjáningarfrelsi og upplýsingarétt.

Um lögbann fer að öðru leyti eftir lögum um kyrrsetningu, lögbann o.fl.

XI. KAFLI

Viðurlög.

36. gr.

Spilling rannsóknaraðgerða.

Hver sá sem í tengslum við upplýsingaöflun á grundvelli 24. og 25. gr. eyðileggur, falsar, kemur undan eða gerir á annan hátt ónothæf hvers konar gögn sem hafa þýðingu fyrir rannsókn Neytendastofu skal sæta sektum eða fangelsi allt að sex mánuðum nema þyngri refsing liggja við samkvæmt öðrum lögum.

Hver sá sem við upplýsingaöflun skv. 24. gr. veitir Neytendastofu rangar, villandi eða ófullnægjandi upplýsingar skal sæta sektum eða fangelsi allt að þremur mánuðum. Sömu

refsingu skal hver sæta sem að öðru leyti gefur Neytendastofu rangar, villandi eða ófullnægjandi upplýsingar.

Gera má lögaðila sekt samkvæmt ákvæðum II. kafla A almennra hegningarlaga, nr. 19/1940, fyrir brot skv. 1. og 2. mgr. þessarar greinar.

37. gr.

Refsingar.

Brot gegn eftirtöldum ákvæðum laga þessara og reglugerðum settum á grundvelli þeirra varða sektum, en fangelsi allt að sex mánuðum ef sakir eru miklar eða brot ítrekuð, liggja þyngri refsing ekki við broti samkvæmt öðrum lögum:

1. 5. gr. um villandi athafnir.
2. 6. gr. um villandi athafnaleysi, sbr. einnig ákvæði um leitarvélar og umsagnir skv. 7. og 8. gr.
3. 9. gr. um ágenga viðskiptahætti.
4. 11. gr. um viðskiptahætti sem teljast undir öllum kringumstæðum villandi eða ágengir.

Brot gegn ákvæðum laga þessara er varða sektum eða fangelsi varða refsingu ef þau eru framin af ásetningi eða stórfelldu gáleysi.

Heimilt er að gera upptækan með dómi beinan eða óbeinan hagnað sem hlotist hefur af broti gegn þeim ákvæðum laga þessara er varða sektum eða fangelsi.

Dæma má sviptingu réttinda skv. 68. gr. almennra hegningarlaga, nr. 19/1940, og fésekt jafnframt fangelsi ef skilyrði 49. gr. sömu laga eru fyrir hendi.

Tilraun til brots eða hlutdeild í brotum samkvæmt lögum þessum er refsiverð eftir því sem segir í almennum hegningarlögum.

Gera má lögaðila sekt fyrir brot skv. 1. mgr. óháð því hvort sök verði sönnuð á tiltekinn fyrirvarsmann, starfsmann eða annan aðila sem starfar á vegum lögaðilans. Hafi fyrirvarsmaður, starfsmaður eða annar aðili á vegum lögaðilans með saknæmum hætti brotið gegn lögum þessum eða reglugerðum sem settar eru á grundvelli þeirra í starfsemi lögaðilans má, auk refsingar sem hlutaðeigandi einstaklingur sætir, gera lögaðilanum sekt.

38. gr.

Kæra til lögreglu.

Neytendastofu er heimilt að kæra brot gegn lögum þessum til lögreglu. Brot gegn lögum þessum geta þó sætt rannsókn og ákæru samkvæmt almennum reglum þótt ekki liggja fyrir kæra frá Neytendastofu.

Varði meint brot á lögum þessum bæði stjórnvaldssektum og refsingu metur Neytendastofa með tilliti til grófleika brots og réttarvörslusljónarmiða hvort mál skuli kært til lögreglu eða því lokið hjá stofnuninni. Ef brot eru meiri háttar ber Neytendastofu að vísa þeim til lögreglu. Brot telst meiri háttar ef það er framið með sérstaklega vítaverðum hætti eða við aðstæður sem auka mjög á saknæmi brotsins. Jafnframt getur Neytendastofa á hvaða stigi rannsóknar sem er vísað máli vegna brota á lögum þessum til rannsóknar lögreglu. Gæta skal samræmis við úrlausn sambærilegra mála.

Með kæru Neytendastofu til lögreglu skulu fylgja afrit þeirra gagna sem grunur um brot er studdur við. Ákvæði IV.–VII. kafla stjórnsýslulaga, nr. 37/1993, gilda ekki um ákvörðun Neytendastofu um að kæra mál til lögreglu.

Neytendastofu er heimilt að láta lögreglu og ákærvaldi í té upplýsingar og gögn sem hún hefur aflað og tengjast þeim brotum sem tilgreind eru í 37. gr. Neytendastofu er heimilt að taka þátt í aðgerðum lögreglu sem varða rannsókn sömu brota.

Lögreglu og ákærvaldi er heimilt að láta Neytendastofu í té upplýsingar og gögn sem hún hefur aflað og tengjast þeim brotum sem tilgreind eru í 37. gr. Lögreglu er heimilt að taka þátt í aðgerðum Neytendastofu sem varða rannsókn sömu brota.

Telji ákærandi að ekki séu efni til málshöfðunar vegna meintrar refsiverðrar háttsemi sem jafnframt varðar stjórnsýsluviðurlögum getur hann sent eða endursent málið til Neytendastofu til meðferðar og ákvörðunar.

39. gr.

Réttur til að fella ekki á sig sök.

Í máli sem beinist að einstaklingi og lokið getur með álagningu stjórnvaldssekta eða kæru til lögreglu hefur sá sem rökstuddur grunur leikur á að hafi gerst sekur um brot á lögunum rétt til að neita að svara spurningum eða afhenda gögn eða muni nema hægt sé að útiloka að það geti haft þýðingu fyrir ákvörðun um brot hans. Neytendastofa skal leiðbeina hinum grunaða um þennan rétt.

XII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

40. gr.

Lögfesting.

Ákvæði reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2394 frá 12. desember 2017 um samvinnu milli landsyfirvalda sem bera ábyrgð á að framfylgja lögum um neytendavernd og um niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 2006/2004, sem birt er í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 58 frá 18. júlí 2019, bls. 216–241, skulu hafa lagagildi hér á landi með þeim aðlögunum sem leiðir af ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 172/2019, frá 14. júní 2019, sbr. einnig bókun 1 um altæka aðlögun við samninginn um Evrópska efnahagssvæðið, sbr. lög um Evrópska efnahagssvæðið, nr. 2/1993, þar sem bókunin er lögfest.

Ráðherra er heimilt að tilnefna eitt eða fleiri lögbær yfirvöld, miðlæga tengiskrifstofu og stofnanir sem bera ábyrgð á beitingu reglugerðarinnar skv. 1. mgr. Ráðherra getur með reglugerð veitt viðeigandi aðilum heimild til að gefa út utanaðkomandi viðvaranir á grundvelli reglugerðarinnar skv. 1. mgr.

Reglugerðir eða tilskipanir Evrópusambandsins, sem teknar verða upp í EES-samninginn og fela í sér breytingar eða viðbætur við viðauka reglugerðarinnar skv. 1. mgr., er ráðherra heimilt að innleiða með reglugerð.

Ráðherra er heimilt að setja í reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd þessarar greinar og samvinnu yfirvalda sem bera ábyrgð á framkvæmd laga um neytendavernd.

41. gr.

Innleiðing.

Lög þessi fela í sér innleiðingu á:

1. Ákvæðum 7. gr. tilskipunar ráðsins 93/13/EBE frá 5. apríl 1993 um óréttmæta skilmála í neytendasamningum.
2. Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/6/EB frá 16. febrúar 1998 um neytendavernd að því er varðar upplýsingar um verð á vöru sem er boðin neytendum.
3. Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/29/EB frá 11. maí 2005 um óréttmæta viðskiptahætti gagnvart neytendum á innri markaðnum og um breytingu á tilskipun ráðsins

- 84/450/EBE, tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 97/7/EB, 98/27/EB og 2002/65/EB og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2006/2004.
4. Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/114/EB frá 12. desember 2006 um villandi auglýsingar og samanburðarauglýsingar.
 5. Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2394 frá 12. desember 2017 um samvinnu milli landsyfirvalda sem bera ábyrgð á að framfylgja lögum um neytendavernd og um niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 2006/2004.
 6. Ákvæðum 2.–4. mgr. 17. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/771 frá 20. maí 2019 um tiltekna þætti varðandi samninga um sölu á vörum, um breytingu á reglugerð (ESB) 2017/2394 og tilskipun 2009/22/EB og um niðurfellingu tilskipunar 1999/44/EB.
 7. Ákvæðum 1.–3. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2161 frá 27. nóvember 2019 um breytingu á tilskipun ráðsins 93/13/EBE og tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 98/6/EB, 2005/29/EB og 2011/83/ESB að því er varðar betri framfylgd og nútímavæðingu reglna Sambandsins um neytendavernd.

XIII. KAFLI Gildistaka o.fl.

42. gr. *Gildistaka.*

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Við gildistöku laga þessara falla eftirtalin lög úr gildi:

1. Lög um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu, nr. 57/2005.
 2. Lög um Neytendastofu, nr. 62/2005.
 3. Lög um samvinnu stjórnvalda á Evrópska efnahagssvæðinu um neytendavernd, nr. 20/2020.
- Þar til settar hafa verið reglugerðir samkvæmt lögum þessum skulu þær reglur og reglugerðir sem nú gilda um þau mál sem lög þessi taka til vera í fullu gildi, enda brjóti ákvæði þeirra ekki í bága við ákvæði laga þessara.

43. gr. *Breytingar á öðrum lögum.*

Við gildistöku laga þessara verða eftirfarandi breytingar á öðrum lögum:

1. *Lög um vörumerki, nr. 45/1997*: Í stað orðanna „15. gr. laga um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu, nr. 57/2005“ í 4. tölul. 1. mgr. 6. gr. laganna kemur: 19. gr. markaðssetningarlaga.
2. *Lög um þjóðfána Íslendinga og ríkisskjaldarmerkið, nr. 34/1944*: Í stað orðanna „laga um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu“ í 2. másl. 11. mgr. 12. gr. laganna kemur: markaðssetningarlaga.
3. *Lög um þjónustuviðskipti á innri markaði Evrópska efnahagssvæðisins, nr. 76/2011*: Í stað orðanna „laga um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu“ í 2. másl. 2. mgr. 15. gr. laganna kemur: markaðssetningarlaga.
4. *Lög um úrskurðaraðila á sviði neytendamála, nr. 81/2019*: Í stað orðanna „laga um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu“ í 2. másl. 2. mgr. 5. gr. laganna kemur: markaðssetningarlaga.

5. *Lög um skiptileigusamninga fyrir afnot af húsnæði í orlofi eða fristundum o.fl., nr. 120/2013*: Eftirfarandi breytingar verða á 16. gr. laganna:
 - a. Í stað orðanna „laga um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu“ í 2. másl. 1. mgr. og 1. másl. 2. mgr. kemur: markaðssetningarlaga.
 - b. Í stað orðanna „4. gr. laga nr. 62 20. maí 2005, um Neytendastofu og talsmann neytenda“ í 4. mgr. kemur: 23. gr. markaðssetningarlaga.
6. *Lög um ráðstafanir gegn óréttmætri takmörkun á netumferð o.fl., nr. 128/2020*: Eftirfarandi breytingar verða á 5. gr. laganna:
 - a. Í stað orðanna „laga um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu, nr. 57/2005“ í 1. másl. 1. mgr. kemur: markaðssetningarlaga.
 - b. Í stað orðanna „laga um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu“ í 2. másl. 1. mgr. kemur: markaðssetningarlaga.
 - c. 2. másl. 2. mgr. orðast svo: Aðgerðir Neytendastofu geta falið í sér bann, fyrirmæli eða heimild með ákveðnu skilyrði.
 - d. Í stað orðanna „4. gr. laga um Neytendastofu, nr. 62/2005“ í 3. mgr. kemur: 23. gr. markaðssetningarlaga.
7. *Lög um rafræn viðskipti og aðra rafræna þjónustu, nr. 30/2002*: Eftirfarandi breytingar verða á 19. gr. laganna:
 - a. Í stað orðanna „laga um eftirlit með óréttmætum viðskiptaháttum og gagnsæi markaðarins“ í 2. másl. 1. mgr. kemur: markaðssetningarlaga.
 - b. Í stað orðanna „4. gr. laga um Neytendastofu“ í 2. mgr. kemur: 23. gr. markaðssetningarlaga.
8. *Lög um pakkaferðir og samtengda ferðatilhögun, nr. 95/2018*: Eftirfarandi breytingar verða á 31. gr. laganna:
 - a. Í stað orðanna „laga um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu“ í 2. másl. 1. mgr., 2. mgr. og 2. másl. 3. mgr. kemur: markaðssetningarlaga.
 - b. Í stað orðanna „4. gr. laga um Neytendastofu“ í 4. mgr. kemur: 23. gr. markaðssetningarlaga.
9. *Lög um níkótínvörur, rafrettur og áfyllingar fyrir rafrettur, nr. 87/2018*: Í stað orðanna „laga um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu“ í 4. másl. 1. mgr. 11. gr. laganna kemur: markaðssetningarlaga.
10. *Lög um neytendasamninga, nr. 16/2016*: Eftirfarandi breytingar verða á 27. gr. laganna:
 - a. Í stað orðanna „laga um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu“ í 2. másl. 1. mgr. kemur: markaðssetningarlaga.
 - b. Í stað orðanna „laga um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu, nr. 57/2005“ í 2. mgr. kemur: markaðssetningarlaga.
11. *Lög um neytendalán, nr. 33/2013*: Eftirfarandi breytingar verða á 29. gr. laganna:
 - a. Í stað orðanna „laga um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu“ í 2. másl. 1. mgr. og 2. mgr. kemur: markaðssetningarlaga.
 - b. Í stað orðanna „4. gr. laga nr. 62/2005, um Neytendastofu“ í 3. másl. 5. mgr. kemur: 23. gr. markaðssetningarlaga.
12. *Lög um milligjöld fyrir kortatengdar greiðslur, nr. 31/2019*: Í stað orðanna: „lögum um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu“ í 2. másl. 2. mgr. 2. gr. laganna kemur: markaðssetningarlögum.
13. *Lög um leigubifreiðaakstur, nr. 120/2022*: Í stað orðanna „laga um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu, nr. 57/2005“ í 2. másl. 6. mgr. 9. gr. laganna kemur: markaðssetningarlaga.

14. *Lög um fjarskipti, nr. 70/2022*: Í stað orðanna „20. gr. a og 20. gr. b, 2. mgr. 21. gr. c, 22.–25. gr., 25. gr. a og 27. gr. laga um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu, nr. 57/2005“ í 1. mgr. 102. gr. laganna kemur: markaðssetningarlag.
15. *Lög um fasteignalán til neytenda, nr. 118/2016*: Eftirfarandi breytingar verða á 52. gr. laganna:
 - a. Í stað orðanna „laga um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu“ í 1. og 2. másl. 2. mgr. kemur: markaðssetningarlag.
 - b. Í stað orðanna „4. gr. laga um Neytendastofu, nr. 62/2005“ í 3. másl. 3. mgr. kemur: 23. gr. markaðssetningarlag.
16. *Efnalög, nr. 61/2013*: Í stað orðanna „laga um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu“ í 5. mgr. 33. gr. laganna kemur: markaðssetningarlag.

Gjört í Reykjavík, 7. maí 2026.

Halla Tómasdóttir.
(L. S.)

Hanna Katrín Friðriksson.